

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

Derfor er der kun de to muligheder i dansk politik: SV-regeringen eller fremskridtspartiet. Og SV-regeringens politik med dens ændringsforslag til finanslovsforslaget fører til større arbejdsløshed, større valutagæld, reallønsnedgang for lønmodtagerne og andre samt en dyb og bundløs statsgæld, hvorimod fremskridtspartiets politik fører til fuld beskæftigelse, en højere realløn til alle og ingen statsgældsætning.

Af den oversigt over statsfinanserne, vi fik i går aftes, kan man se, at statens udgifter vokser med 11½–12 pct., hvorimod indkomsterne forventes kun at stige med ca. 10 pct. Herudaf kan man udlede, at det offentlige med andre ord skal have en stadigt stigende andel af det samlede bruttonationalprodukt. Man kan også se, at stigningen i de offentlige udgifter målt i faste priser forventes at blive omkring 4 pct., hvor regeringen næsten enstemmigt har sagt, at det private forbrug kun må stige med omkring 1½ pct. Det er hele tiden den samme linje: mere og mere af vores bruttonationalprodukt skal gå over de offentlige kasser. I sandhed en liberal politik.

Ser man på den underskuds- og gældsætningspolitik, regeringen står for, var der også i den oversigt, vi fik i går aftes, nogle tal. Det viser sig, at underskuddet på bruttostatusbudgettet stiger med 12 mia kr. i forhold til et beregnet tal for 1978 svarende til 10.000 kr. pr. familie, således at det samlede indenlandske statsunderskud nu når op på 39 mia kr. svarende til næsten 32.000 kr. pr. familie. Med andre ord: staten bruger 32.000 kr. pr. familie mere, end den henter ind i skatter og afgifter.

Heller ikke dette er blevet bedre, efter at venstre er kommet med i regeringen. Bruger man det underskud, som finansministeren ynder at bruge, nemlig underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet, stiger det med 5 mia kr. i forhold til 1978, svarende til omkring 4.000 kr. pr. familie.

Når man gennemgår de andre partiers ændringsforslag, viser det sig, som jeg sagde før, at de reelt faktisk kun er kritikløse efterplapperere af den socialdemokratiske regering, og så finder man nogle småsager, som man lige som kan forsøge at gøre sig kendt på i pressen, eller hvad der nu ellers måtte være. Men der er på ingen måde tale om, at de har en

anden holdning til økonomisk politik end socialdemokratiet.

Derfor skal jeg sige, at f. eks. hvad angår det radikale venstres ændringsforslag, både vedrørende forlængelse af barselhvile og forøgelse af bevillingerne til flygtninge etc., stemmer vi imod alle de 8 ændringsforslag, som det radikale venstre har stillet.

Hvad angår de 3 ændringsforslag, der er stillet af venstresocialisterne, skal jeg sige, at vi stemmer imod dem alle, og det hænger selvfølgelig sammen med, at VS' holdning og fremskridtspartiets holdning er så modsatte, som nogen holdninger overhovedet kan være. Vi ønsker noget diametralt modsat det, VSerne ønsker.

Om CDs ændringsforslag kan jeg sige, at vi stemmer imod de fleste af dem. Vi stemmer både imod ændringsforslaget om at forhøje bevillingerne til forvaringsanstalter for kvinder på Grønland og ændringsforslagene om at forhøje bevillingerne til Danmarks Turistråd, og vi mener heller ikke, der er nogen grund til, at man skal forøge lønningerne hos politiet eller bygge en ny politiskole. Dog er der to undtagelser: vi stemmer for de to ændringsforslag, CD har stillet om at fjerne bevillingerne til henholdsvis workshoppen og filmcensuren.

Hvad angår kristeligt folkepartis ændringsforslag, kan jeg sige, at vi er uenige, når kristeligt folkeparti foreslår, at man skal øge bevillingerne til oplysning om u-landsbistand. Vi mener ikke, der er nogen grund til at bruge skatteydermidler til at føre propaganda for u-landsbistand. Hvis der er nogen i vores samfund, der har lyst til at gøre propaganda for det, skal de gøre det, men det er bestemt ikke noget, man skal forlange at skatteyderne skal gøre, især ikke når det næststørste parti i Danmark ikke mener, man skal bruge skatteydermidler på u-landsbistand. Hvis man skulle tilgodese begge parter og man ville bruge skatteydermidler til oplysning om bistand, ville det vel være rimeligt, at man eventuelt også brugte midler på at fortælle befolkningen, hvorfor man ikke skal bruge skatteydermidler på u-landsbistand. Men et sådant ændringsforslag stiller vi ikke, fordi vi simpelt hen ikke mener, at staten skal lave propaganda om u-landsbistand så lidt som om så mange andre ting.